

พฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

Saving Behaviors of Officer the Bangkok Area Revenue Office 10

รติมา นวเลิศเมธี

สาขาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Ratima Nawalerdmatee

Email : ratimanaewa@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน (3) เพื่อศึกษาผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำนวนรวมทั้งสิ้น 115 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ T-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยซื้อสลากออมสิน การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต การออมเงินโดยลงทุนในกองทุนรวม และการออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน และ ปัจจัยด้านผลตอบแทน มีผลต่อ พฤติกรรมการออมโดยถือเป็นเงินสด และการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม , เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ABSTRACT

The proposes of this research is to study (1) to study the saving of officer the Bangkok area revenue office 10 (2) to study the saving of officer the Bangkok area revenue office 10 classified by sex, age, education level, status, age of work, the number of people savings must take care, monthly income, monthly expense and monthly debt (3) to study the return on saving factor. Affecting the saving of officer the Bangkok area revenue office 10. The sampling group was used in this research was 115 officer the Bangkok area revenue office 10 and using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics. Besides, is the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method and multiple regression.

Results of the hypothesis test found that sex, age, education level, status, age of work, the number of people savings must take care, monthly income, monthly expense and monthly debt making the saving behavior by cash, saving by deposit cooperative, saving by Civil Servant's Pension and Retirement Benefit Fund, saving by Government Savings Bank lottery, saving by life insurance, saving by invest in mutual funds and saving by invest in stock exchange are differently. And factor for return on saving affected to the saving behavior by Civil Servant's Pension and Retirement Benefit Fund of officer the Bangkok area revenue office 10.

Keywords: Saving Behaviors, Officer the Bangkok area revenue office 10

บทนำ

การออมถือเป็นการวางแผนจัดสรรทางการเงินอีกรูปแบบหนึ่ง ทำให้ผู้ออมมีความมั่นคง ทางด้าน กระแสรายได้ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค แต่อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาแห่งการทำงานหารายได้สำหรับบุคคล ทำได้ เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งของช่วงชีวิตเท่านั้น หากเจ็บป่วยประสบอุบัติเหตุ สุขภาพไม่แข็งแรง หรืออายุการทำงาน สิ้นสุดลงตามกำหนดเวลา การออกจากงาน บุคคลก็จะขาดรายได้หรือไม่มีรายได้ที่เป็นตัวเงินจากค่าจ้างหรือ เงินเดือนอีกต่อไป แต่การบริโภคและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันยังคงมีอยู่ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลสามารถดำรง ชีวิตประจำวันได้ แม้ไม่มีงานทำ เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรและเก็บสะสมรายได้ บางส่วนไว้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในช่วงที่ไม่มีรายได้ เงินที่เก็บสะสมไว้หรือเงินออม โดยทั่วไปการออมเกิดขึ้นจาก การที่บุคคลมีรายได้ มากกว่าค่าใช้จ่ายแนวทางในการเพิ่มเงินออม ให้แก่บุคคลกระทำได้โดยการใช้เวลาว่าง หารายได้พิเศษให้มากขึ้น หรือการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อเพิ่มค่าตอบแทน และการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง เป็นแหล่งที่มาของรายได้และเพิ่มจำนวนเงินออมได้ด้วย

มนุษย์ทุกคนย่อมอยากมีชีวิตที่มีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะมีความต้องการปัจจัยทางพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เป็นต้น โดยสิ่งที่จะทำให้ได้มาซึ่งปัจจัยพื้นฐาน นั้น เกี่ยวข้องกับเงินทั้งสิ้น เราไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าเงินนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่ใช้แลกเปลี่ยนให้ได้มาซึ่งปัจจัยพื้นฐาน หากเรายังมีชีวิตอยู่ การมีเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและสะสมไว้ใช้ในอนาคตจึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ

การที่จะมีชีวิตที่สุขสบายและมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคต จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินที่ดียิ่ง การออมจึงเป็นทางเลือกที่ดีในการเก็บสะสมเงินไว้ใช้ในอนาคตเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น เก็บไว้ยามฉุกเฉิน เก็บไว้ใช้จ่ายยามเกษียณ เก็บไว้ใช้จ่ายยามเจ็บป่วย หรือ วัตถุประสงค์อื่นใดก็ตาม ในการวางแผนทางการเงิน การจัดสรรรายได้ให้เพียงพอ การออมเงินตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการจัดสรรรายจ่ายต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมาก แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุก็ยังคงต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลงหรืออาจจะมีรายได้เลย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรืออาจเพิ่มขึ้นจากการที่จะต้องดูแลสุขภาพ หรือเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น ยิ่งทำให้การวางแผนการเงินเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เรารับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ การออม คือ การเก็บสะสมเงินที่ละเล็กละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป หากเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึงคือ เราจะสามารถจัดเก็บเงินให้เหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินที่มีนั้นงอกเงยเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือพัฒนาให้มีการวางแผนการออมที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้จ่ายในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน
- 3) เพื่อศึกษาผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 โดยการวิจัยมีขอบเขตการวิจัย ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้คำนวณโดยการใช้สูตรของ Taro Yamane โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 115 คน
2. ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล และ ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หนี้สินต่อเดือน ผลตอบแทน ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมอาการของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมอาการของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน
3. เพื่อให้ทราบถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการออมที่มีผลต่อพฤติกรรมอาการของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษา คนควาแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทความทางวิชาการต่างๆ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย

1. เพศ หมายถึง เพศ ชาย หญิง
2. อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่าง
3. สถานะภาพการสมรส หมายถึงสถานะภาพ โสด สมรส อย่างร้าง หม้าย
4. ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ศึกษา ตั้งแต่ระดับ ปวช.- ปริญญาโท
5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว หมายถึงจำนวนสมาชิกในครอบครัวรวมกลุ่มตัวอย่าง

กนกวรรณ ศรีนวล (2558) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ตัวแปร ด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ ดังนี้

1. อายุ (Age) ช่วงอายุที่แตกต่างกัน จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมอาการ โดยแบ่งทั้งหมดเป็น 4 ช่วง
 1. ช่วงเริ่มทำงาน
 2. ช่วงการงาน
 3. ช่วงวัยเกษียณ
 4. ช่วงปลายชีวิต
2. เพศ (Sex) แตกต่างกันจะส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจากเพศหญิงเป็นที่มีความละเอียดอ่อนมากกว่าเพศชาย และบริบททางสังคมของเพศหญิงกับเพศชายนั้นยังแตกต่างกันเช่น ในปัจจุบันนี้ เพศหญิงได้ออกมาทำงานเลี้ยงชีพด้วยตัวเองมากขึ้น
3. การศึกษา แสดงถึงระดับความรู้ของบุคคลนั้น คนที่มีการ ศึกษาสูงกว่า มักจะพิจารณาปัจจัย หลายๆ อย่าง มากกว่าคนที่มีการศึกษาระดับต่ำ
4. อาชีพ การประกอบอาชีพต่างกัน ย่อมมีค่าต้นทุนอาชีพที่แตกต่างกัน เช่น ครูจะต้องซื้ออุปกรณ์ หรือ หนังสือที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน

ปัจจัยด้านอื่น ๆ

ปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือน

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้กล่าวไว้ว่า รายได้ต่อเดือน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับในรูปตัวเงินต่อเดือน ประกอบไปด้วย

1. รายได้ประจำ หมายถึง เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนในการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ คำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และหมายรวมถึง เงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลา ซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะหรือวิธีการใดไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส ค่าตอบแทนพิเศษ เป็นต้น

2. รายได้อื่น หมายถึง รายได้ที่มีได้เกิดจากการปฏิบัติงานประจำภายในบริษัทฯ ได้แก่ ค่าเช่า ดอกเบี้ยรับเงินปันผล กำไร

ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการออม เพราะรายได้เป็นที่มาของเงินออม เมื่อบุคคลมีรายได้ ก็จะสามารถนำไปใช้จ่าย เพื่อการบริโภคส่วนที่เหลือจากการบริโภคจึงจะนำไปออมรายได้ที่เป็นตัวกำหนดการออมนั้นมีหลายกรณี ได้แก่ ระดับของรายได้ ระยะเวลาที่ได้รับรายได้ แหล่งที่มาของรายได้ และรายได้สุทธิต่อหัว

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ณิชากร ชัยศิริ (2562) กล่าวไว้ว่า ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน หมายถึง การใช้จ่ายเกี่ยวกับสิ่งของหรือการบริการด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนต้องซื้อจ่ายด้วยเงินหรือได้มาโดยไม่ได้ซื้อจ่ายผลิตเองได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นรับเป็นสวัสดิการจากการทำงานหรือเบิกได้จากนายจ้าง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการได้แก่
 - 1.1) ค่าใช้จ่ายอุปโภคและบริโภคของครัวเรือน
 - ที่อยู่อาศัย
 - เครื่องแต่งบ้าน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด และการดำเนินการในครัวเรือน
 - ค่าจ้างบุคคลที่ให้บริการแก่ครัวเรือน
 - เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย รองเท้า ของใช้/บริการส่วนบุคคล
 - เวชภัณฑ์และคำปรึกษาพยาบาล
 - การเดินทางและการสื่อสาร
 - การศึกษา
 - การบันเทิง การอ่าน และกิจกรรมทางศาสนา
 - 1.2) ค่าใช้จ่ายไม่เกี่ยวกับอุปโภคบริโภคของครัวเรือน
 - ภาษี (ทุกประเภท) ค่าบริการทางการเงิน ค่าปรับทางกฎหมาย
 - ค่าสมาชิกกลุ่มอาชีพ
 - เงิน/สิ่งของ ที่ส่งให้บุคคลนอกครัวเรือน
 - เงินบริจาค เงินทำบุญ/เงินช่วยงาน
 - เบี้ยประกันภัย/ทรัพย์สิน/ประกันชีวิต (ไม่ใช่ประเภทสะสมทรัพย์)
 - ชื้อสลากกินแบ่ง/หวย การพนัน

- ดอกเบี้ยจ่าย/ดอกเบี้ยแชร์ และอื่น ๆ

2) ค่าใช้จ่ายอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ ได้แก่ อาหารทุกประเภท (อาหารสด อาหารแห้ง อาหารสำเร็จรูป เครื่องปรุง ฯลฯ) เครื่องดื่ม (มี/ไม่มีแอลกอฮอล์) และยาสูบ (ยาเส้น ยา ฉุน หมาก ยาน้ำต๋ ฯลฯ)

ปัจจัยด้านหนี้สินต่อเดือน

ณิชากร ชัยศิริ (2562) กล่าวว่า หนี้สินของครัวเรือน หมายถึง เงินกู้ยืมที่ค้างชำระทั้งจากสถาบันการเงิน และบุคคลอื่นนอกครัวเรือน รวมทั้งหนี้ที่เกิดจากการเช่าซื้อ การซื้อสินค้าเงินผ่อน การซื้อเชื่อสินค้า จากร้านค้า การจำหน่าย การจำนอง และเงินส่งแชร์ตาย (แชร์ที่เปียร์แล้ว) เป็นต้น ซึ่งประเภทของหนี้สินแบ่งตามแหล่งที่มาได้ 2 ประเภท คือ

1. หนี้สินในระบบ หมายถึง หนี้สินที่กู้ยืมจากธนาคาร สถาบันการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือเป็นสวัสดิการของสำนักงาน หรือดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐ (เช่น กองทุนหมู่บ้าน) โดยมีอัตราดอกเบี้ยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด
2. หนี้สินนอกระบบ หมายถึง หนี้สินที่กู้ยืมจากบุคคลธรรมดา เช่น นายทุนเงินกู้ พ่อค้าคนกลาง ญาติ เพื่อนบ้าน โดยมีอัตราดอกเบี้ยเป็นไปตามที่ผู้ให้กู้กำหนด

ปัจจัยด้านผลตอบแทน

ชารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่า ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม ถ้าผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออมเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ยิ่งเป็นสิ่งดึงดูดใจให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เช่น ในภาวะที่รัฐบาลกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทลง ทั้งยังเก็บดอกเบี้ยภาษีเงินฝากอีก ส่งผลทำให้ระดับเงินออมของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้รับผลตอบแทนที่น้อยลงหลังจากหักภาษี

ชานีเยะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ย มีผลต่อการออมเงินในสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอัตราผลตอบแทนจากการออมในลักษณะที่คล้ายคลึงกับอัตราดอกเบี้ย เช่น ผลตอบแทนจากราคาของหุ้นที่สูงขึ้น เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม

ณิชากร ชัยศิริ (2562) กล่าวว่า พฤติกรรมการออม หมายถึง การกระทำหรือลักษณะที่แสดงออกในรูปแบบการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา

1. การออมเงินโดยถือเป็นเงินสด หมายถึง เงินเหรียญ ธนบัตร เช็คที่ยังมิได้นำฝาก
2. การออมเงินโดยฝากธนาคาร หมายถึง เงินฝากธนาคารทุกประเภท บัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคาร ดังนั้นในปัจจุบันจึงถือเอาบัญชีเงินฝากออมทรัพย์แสดงรวมไว้ในบัญชีเงินฝากธนาคาร ถือเป็นการออมที่มั่นคงมาก
3. การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ หมายถึง เป็นการฝากเงินเหมือนกับฝากธนาคาร แต่ความมั่นคงไม่เท่าธนาคาร
4. การออมเงินโดยซื้อสลากออมสินพิเศษ หมายถึง เป็นรูปแบบหนึ่งของการออมเงินโดยผู้ฝากจะได้รับดอกเบี้ยตามอัตราที่กำหนด พร้อมมีสิทธิ์ลุ้นรางวัลทุกเดือน ครอบคลุมได้เงินต้นคืนพร้อมดอกเบี้ย

5. การออมเงินโดยซื้อขายพันธบัตรรัฐบาล หมายถึง หน่วยการลงทุนทางการเงินในกลุ่มตราสารหนี้ โดยผู้ซื้อพันธบัตรจะมีฐานะเป็นเจ้าของหนี้ และผู้ออกตราสารจะมีฐานะเป็นลูกหนี้

6. การออมเงินโดยซื้อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หมายถึง กองทุนซึ่งลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้น ประกอบด้วยเงินที่ลูกจ้างจ่ายสะสมและเงินที่ฝ่ายนายจ้างจ่ายสมทบ ซึ่งเป็นการออมเงินไว้เพื่อเป็นหลักประกันลูกจ้าง

7. การออมเงินโดยการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ หมายถึง เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อมีชีวิตอยู่ครบกำหนดสัญญา หรือจ่ายเงินเอาประกันภัย ให้แก่ผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงภายในระยะเวลาประกันภัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณิชากร ชัยศิริ (2562) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในจังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ(Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การออมเงินโดยฝากธนาคาร อยู่ในระดับมากที่สุด การออมเงินโดยถือเป็นเงินสด อยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงตามลำดับ ได้แก่ การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ และการออมโดยซื้อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การออมเงินโดยซื้อสลากออมสินพิเศษ อยู่ในระดับน้อย และอยู่ในระดับน้อยที่สุด 2 ข้อ เรียงตามลำดับ ได้แก่ การออมเงินโดยการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ และการออมเงินโดยซื้อขายพันธบัตรรัฐบาล 2) ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ และอายุ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา และ ปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาคด้านนโยบายการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

พิทักษ์ ศรีสุข ใส (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุน แห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะการออมของผู้ประกอบอาชีพอิสระ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมในกองทุนออม แห่งชาติ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนเงินออมในกองทุนการออมแห่งชาติ สรุปรายข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 400 ตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยร้อยละ 19.23 ออมเงินโดยการฝากออมทรัพย์กับธนาคารมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการออมเพียงช่องทางเดียว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.0 ไม่ทราบข้อมูลการจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ กลุ่มที่ต้องการออมในกองทุนการออมแห่งชาติส่วนใหญ่ตัดสินใจออมจำนวน 500 บาทต่อเดือน กลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีสัดส่วนผู้ตัดสินใจออมมากที่สุด นอกจากนี้ เพศ อายุ และระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมและมีผลต่อจำนวนเงินออมในกองทุน การออมแห่งชาติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วิศวะ คำนวน (2559) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของหัวหน้า คริวเรือน อำเภอสนามชัย เขต จังหวัดฉะเชิงเทรากรณีศึกษา : หมู่บ้านสระไม้แดง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการออมเงินของหัวหน้าคริวเรือนของหมู่บ้านสระไม้แดงในเขตอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของหัวหน้าคริวเรือนของหมู่บ้านสระไม้แดงในเขตอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 142 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย คือ แบบสอบถาม ในการคำนวณจะใช้การคำนวณสถิติพื้นฐาน SPSS และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ ออมของหัวหน้าครัวเรือนหมู่บ้านสระไม้แดง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพรับจ้าง

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ศึกษา พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการ ออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่เกี่ยวกับรูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมาย ในการออม 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดย เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเอง จำนวน 258 ตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ สถิติขั้นพื้นฐานและการทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการออมใช้การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้นตรง (Multiple Liner Regression) ผลการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน และจำนวนเงินออม กว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.37 โดยที่จุดมุ่งหมายของการออมของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มี การออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว แต่จำนวนเงินออมของ ผู้ออมยังต่ำอยู่ 2) พบว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว ได้แก่รายได้รายจ่าย และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำนวนรวมทั้งสิ้น 154 คน การกำหนดขนาดตัวอย่าง เนื่องจาก ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างที่เก็บแบบสอบถาม 115 จำนวน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยแบบสอบถามถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงแค่ 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หนี้สินต่อเดือน ผลตอบแทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ประกอบด้วย

- คำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงแค่ 1 คำตอบ (รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หนี้สินต่อเดือน)

- คำถามในลักษณะประเมินค่าระดับความสำคัญ 5 ระดับ (Rating Scale) ของผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม กำหนดให้ 5 = สำคัญมากที่สุด , 4 = สำคัญมาก, 3 = สำคัญปานกลาง, 2 = สำคัญน้อย, 1= สำคัญน้อยที่สุด

มาตราที่ใช้วัดระดับข้อมูล ประกอบไปด้วย คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 มีระดับความสำคัญมากที่สุด, คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 มีระดับความสำคัญมาก,คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 มีระดับความสำคัญปานกลาง , คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 มีระดับความสำคัญน้อย, คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ซึ่งเป็นการจัดสรรสัดส่วนเงินออมคิดเป็นร้อยละต่อรายได้ของแต่ละรูปแบบของการออมเงิน มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อตามแต่ละรูปแบบการออมเงิน มีลักษณะคำถามที่เป็นลักษณะเติมคำตอบ

มาตราที่ใช้วัดระดับข้อมูล ประกอบไปด้วย คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 4.00มีระดับการออมในระดับน้อยที่สุด, คะแนนเฉลี่ย 4.01 – 8.00 มีระดับการออมในระดับน้อย,คะแนนเฉลี่ย 8.01 – 12.00 มีระดับการออมในระดับปานกลาง,คะแนนเฉลี่ย 12.01 – 16.00 มีระดับการออมในระดับมาก, คะแนนเฉลี่ย 16.01 – 20.00 มีระดับการออมในระดับมากที่สุด (จากการตอบแบบสอบถาม มีการจัดสรรเงินออมคิดเป็นอัตราร้อยละต่ำสุด คือ 0 และสูงสุด คือ 20)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีจำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา

1.1 ค่าร้อยละและค่าความถี่ ใช้อธิบายเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน

1.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้อธิบาย ผลตอบแทน และพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

2. สถิติเชิงอนุมาน (สถิติทดสอบสมมุติฐาน)

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตาม เพศ โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือนโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษา ผลตอบแทน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีรูปแบบการออมโดยเงินฝากธนาคารมากที่สุด แต่ยังถือว่าการออมในระดับน้อย
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตามปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านอื่นๆ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยซื้อสลากออมสิน การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต การออมเงินโดยลงทุนในกองทุนรวม และการออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน

2.2 ผลตอบแทน มีผลต่อ พฤติกรรมการออมโดยถือเป็นเงินสด และการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีการออมเงินในรูปแบบของการออมเงินโดยฝากธนาคารมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.10 ซึ่งถือว่าการออมในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ ศรีสุข ใส (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี สัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยร้อยละ 19.23 ออมเงินโดยการฝากออมทรัพย์กับธนาคารมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ที่ศึกษารูปแบบการออมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมออมเงินด้วยบัญชีเงินฝากประเภทต่างๆ ในสถาบันการเงิน

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงาน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล

เพศต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และการออมเงินโดยซื้อสลากออมสิน ต่างกัน โดยเพศหญิงมีเงินเหลือเก็บออมได้น้อยกว่าเพศชาย จากการที่สังคมรอบข้างมีอิทธิพลกับตนเองเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องของการอุปโภคบริโภคสินค้า ซึ่งมีการเปรียบเทียบและการแข่งขันกัน ทั้งการแต่งตัว เครื่องสำอาง ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชกร ชัยศิริ (2562) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ และอายุ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศวะ คำนวน (2559) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของหัวหน้า คริวเรือน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรากรณีศึกษา : หมู่บ้านสระไม้แดง ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของหัวหน้าคริวเรือนหมู่บ้านสระไม้แดง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ เพศ และ อายุ

อายุต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต การออมเงินโดยลงทุนในกองทุนรวม และการออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ฯ ที่มีอายุน้อย ถือเป็นการเริ่มต้นวัยทำงาน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก จึงทำให้มีการออมในอัตราที่ต่ำ และเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น รายได้มากขึ้นจะทำให้มีความสามารถได้มากขึ้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ ศรีสุขใส (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พบว่า มีตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ เพศ อายุและระดับการศึกษา มีผลต่อการออมเงินในกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพ อิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า อายุ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ และการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ต่างกัน ซึ่งคนที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่ามีการออมในระดับที่มากกว่า อาจเป็นเพราะว่า มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินและสามารถเข้าใจระบบและประโยชน์ของการออมได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศิริรัตน์ ศรีพนม (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรี จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อายุ การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

สถานภาพสมรสต่างกัน ทำให้ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และการออมเงินโดยการทำประกันชีวิต ต่างกัน เนื่องจาก คนที่มีสถานภาพสมรสอาจจะต้องรับผิดชอบคู่สมรสและลูก แต่คนโสด อาจไม่ต้องมีการรับผิดชอบใคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ อนงนาฎ คุฎกกิจฉนิชกุล (2558) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตรบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน ส่งผลต่อ พฤติกรรมการออม และ สอดคล้องกับงานวิจัยของดารากรณ์ โคลิวิวัฒน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ข้าราชการกองทัพอากาศที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน

อายุงานต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ และการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ต่างกัน จากการศึกษาที่เจ้าหน้าที่ฯ ที่มีอายุงานต่างกัน ทำให้มีความรู้มีประสบการณ์ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมเงิน ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของอมรรัตน์ วงศ์จันทร์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครูโรงเรียนโยธินบูรณะ พบว่า ปัจจัยด้านอายุราชการ อายุงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมของครูโรงเรียนโยธินบูรณะ

จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต และการออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่าจำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแล ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงภาระที่อยู่ภายใต้การดูแลหรือจำนวนบุคคลที่ผู้ออมต้องรับผิดชอบดูแล หากจำนวนของคนที่ผู้ออมต้องดูแลมีมาก ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีการดังกล่าว

3. ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จำแนกตามปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หนี้สินต่อเดือน ผลตอบแทน

รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต และการออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน เนื่องจากบุคคลวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนสูง ย่อมมีพฤติกรรมการออมที่สูงตามไปด้วย เนื่องจาก บุคคลที่รายได้น้อยเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วก็จะเหลือเงินไว้เก็บออมน้อยตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ได้แก่ รายได้ รายจ่าย และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มี ผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยถือเป็นเงินสด การออมเงินโดยฝากสหกรณ์ และ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ต่างกัน จากการที่เจ้าหน้าที่ฯ ที่ค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยเพราะมีรายได้ต่อเดือนน้อย และผู้ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงก็อาจจะมีรายได้ต่อเดือนสูง จึงมีพฤติกรรมการออมที่สูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันนั้นมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของดารารณณ์ โคลิรีวิวัฒน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่าข้าราชการกองทัพอากาศที่มีรายจ่ายรวมต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับสาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าราชการกองทัพอากาศจากกลุ่มตัวอย่าง ตัดสินใจออม และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออม และ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ได้แก่ รายได้ รายจ่าย และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มี ผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หนี้สินต่อเดือนต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมเงินโดยฝากสหกรณ์ การออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต และ การออมเงินโดยลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ต่างกัน จากการที่ผู้ที่มีภาระหนี้สินน้อยจะมีการออมที่สูงมากกว่าผู้ที่มีภาระหนี้สินมาก อาจเกิดจากภาระหนี้สิน หรือ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มีจำนวนที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีความสามารถในการออมที่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชานีเยะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) กล่าวว่า พฤติกรรมการออมที่เกี่ยวข้องกับภาระหนี้สิน เนื่องจาก เมื่อประชาชนมีรายได้ ประชาชนจะนำรายได้ที่ได้รับมาใช้จับจ่ายใช้สอย เมื่อมีเงินจากส่วนที่เหลือจากในชีวิตประจำวันจึงจะนำมาใช้ชำระหนี้สินที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงทำให้ไม่นำรายได้แบ่งมาเป็นเงินออม

ผลตอบแทน มีผลต่อ พฤติกรรมการออมโดยถือเป็นเงินสด และการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จากการที่ผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่กระตุ้นการออมได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ผลตอบแทนสูง ก็ส่งผลให้จำนวนเงินออมเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้รับอย่างน่าพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชานีเยะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) กล่าวว่า ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ย ปัจจัยนี้มีผลต่อการออมเนื่องจากบุคคลจะตัดสินใจไปออมในลักษณะต่างๆ ก็จะพิจารณาถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ เพื่อเลือกที่จะนำไปออมกับที่ไหนถึงจะได้ผลตอบแทนตามที่ต้องการหรือตามที่คุณออมพึงพอใจ และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม ถ้าผลตอบแทนจากการออมสูงขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาในการได้รับผลตอบแทน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการส่งเสริมหรือพัฒนาให้มีการออมที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้จ่ายในอนาคต ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีการออมเงินในรูปแบบของการออมเงินโดยฝากธนาคารมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.10 ดังนั้น ธนาคารควรเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์เงินฝาก หรือวิธีการออมเงินที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถเข้าถึงง่าย และมีความสะดวกในการเข้าถึงการออมรูปแบบต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้มีความรู้สึกรักอยากออมเพิ่มขึ้น รวมทั้ง รัฐบาลควรกำหนดให้ทางธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างๆ ควรมีโปรโมชั่นบ่อยๆ เรื่องอัตราดอกเบี้ย เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ประชาชนหันมาออมเงินกับสถาบันการเงินมากขึ้น

2. จากการที่ปัจจัยด้านผลตอบแทน มีผลต่อ พฤติกรรมการออมโดยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ดังนั้น ทางรัฐบาล หรือธนาคาร หรือบริษัทจัดการกองทุน ควรให้ความสำคัญในเรื่องด้านผลตอบแทนให้เกิดความชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้เข้าใจว่าการสะสมเงินผ่านกองทุนมีระบบดำเนินการอย่างไร มีสิทธิประโยชน์อะไรบ้างที่จะได้รับ ทั้งในส่วนผลตอบแทนและภาษี ซึ่งผู้ที่ต้องการออมเงิน

3. หากต้องการจูงใจให้ประชาชนเกิดการออมที่มากขึ้น ควรมีกิจกรรมที่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้เกิดการรับรู้หรือจูงใจให้เกิดการออมที่มากขึ้น พร้อมทั้ง ควรมีการณรงค์ให้ทุกเพศ ทุกวัย เห็นถึงความสำคัญในการออม ทั้งนี้ ควรมีการส่งเสริมและแนะแนววิธีการสร้างนิสัยการใช้จ่ายอย่างพอเพียงและประหยัดอดออม เพื่อลดรายจ่าย และหนี้สินลง เพื่อให้มีการออมเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านอื่น ๆ เพิ่ม ที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เช่น ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านความเสี่ยง ปัจจัยด้านแรงจูงใจ สภาวะเศรษฐกิจ สภาวะเงินเฟ้อ ความน่าเชื่อถือของกองทุน เพื่อจะได้นำมาพัฒนา แก้ไขและปรับปรุง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ที่มีพฤติกรรมการออมของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เท่านั้น ดังนั้น จึงควรขยายขอบเขตด้านกลุ่มประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มคนทำงานราชการ หรือ กลุ่มคนทำงานเอกชน เป็นต้น เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด และได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ศรีนวล. (2558). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- กอบกาญจน์ เจริญทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสยาม
- ไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ซารวี บุตรบำรุง. (2555). รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณิชากร ชัยศิริ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ดารารภณ์โคสิริวิวัฒน์. (2558). พฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ. การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปียงะ จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร.
- มงคลชัย จำรูญ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินในกองทุนการออมแห่งชาติของนอกระบบในกรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มรกต ฉายทองคำ (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิทักษ์ ศรีสุขใส. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุนแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทิพย์ เกิดขำ และศิริภัสสร โรจนสัญชัยกุล. (2553). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริรัตน์ ศรีพนม. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรีจำกัด. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิรินดา กลิ่นจันทร์หอม. (2555). พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วิศวะ คำนวน. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของหัวหน้าครัวเรือน อำเภอสนามชัย เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา กรณีศึกษา : หมู่บ้านสระไม้แดง. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, ชลบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.
- ลลิตทิพย์ หาคำ. (2562). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อนงนาฏ ศุภกิจวณิชกุล. (2558). พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษา บุคลากร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรปวีณ์ การกะสัง. (2560). พฤติกรรมการออมและการลงทุนเพื่อยามเกษียณระหว่างกลุ่มข้าราชการและพนักงานเอกชน. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อมรัตน์ วงศ์จันทร์. (2554). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครูโรงเรียนโยธินบูรณะ. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ